

International Farm Management Association

De IFMA heeft als doel om op nationaal en internationaal niveau de wisselwerking te versterken tussen onderzoek, onderwijs, voorlichting en landbouwpraktijk op het gebied van Farm Management.

Melkveehouderij in Australië

Klaas Jan van Calker

Eens per twee jaar organiseert de International Farm Management Association (IFMA) een congres. Dit jaar presenteerde Perth (West-Australië) zich aan ongeveer 250 deelnemers uit 29 landen. De melkveehouderij in West Australië produceert slechts 4 % van de totale melkproductie in Australië. Op dit moment zijn ongeveer 325 melkveehouders actief in het gebied wat ongeveer zo groot is als West Europa. Voor het beheersen van de kostprijs kan nog veel worden geleerd van de Australische collega's.

Melkveehouderij in (West-)Australië

Samen met Nieuw Zeeland is Australië de kampioen in kostprijsbeheersing in de melkveehouderij. De lage kostprijs is een noodzakelijk kwaad, omdat in deze landen elke vorm van inkomenssteun ontbreekt. De melkveeouders zullen dus moeten produceren tegen de wereldmarktprijs.

In Australië worden ongeveer 2,1 miljoen melkkoeien gehouden met een productie van ongeveer 11,3 miljoen ton melk. De totale melkproductie is dus vergelijkbaar met Nederland (11,0 miljoen ton). Door de hogere melkproductie in Nederland (7300 kg vs. 5100 kg voor Australië) worden in Nederland wel minder melkkoeien gehouden. Een ander verschil is de bedrijfsgrootte: in Nederland melkt de gemiddelde melkveehouder 54 melkkoeien, in Australië 161.

Australië is een land met een zeer droog klimaat waar de neerslag bovendien zeer onregelmatig naar beneden valt. De melkveebedrijven zijn dan ook gevestigd in gebieden waar de neerslag het meest betrouwbaar is: aan de kust. De meeste melkkoeien worden in het zuidoosten van Australië gehouden, omdat hier de meest vruchtbare grond ligt en hier de meeste inwoners van Australië wonen.

In West-Australië wordt slechts 4 % van de totale melkproductie in Australië geproduceerd. In een gebied met een grote van

2,5 miljoen vierkante kilometer (Nederland is ongeveer 33000 km² groot) werken ongeveer 325 melkveeouders. Grofweg kan onderscheid worden gemaakt naar twee bedrijfssystemen: wetland en dryland. In het wetland bedrijfssysteem wordt in droge perioden gebruik gemaakt van de neerslag die in natte perioden is gevallen. Op deze wijze kunnen de melkkoeien het hele jaar door blijven grazen. In het dryland bedrijfssysteem wordt geen irrigatie toegepast wat betekent dat in het groeiseizoen zoveel mogelijk gras moet worden ingewonnen. Het ingewonnen gras wordt tijdens de zomer (de droge periode) gevoerd.

Oprichting coöperatie

In Australië is lange tijd met een vraaggestuurde markt gewerkt. In de jaren dertig is reeds een melkquotum ingevoerd. Dit melkquotum werd echter niet ingevoerd om de melkproductie af te remmen maar juist om te stimuleren dat voldoende dagverse melk werd geproduceerd voor de grote steden. Aangezien de melkproductie de laatste decennia flink is gestegen ontbrak de noodzaak voor een melkquotum en heeft de overheid het melkquotum bij de melkveeouders afgekocht.

De grootste exportmarkt voor de melkproducten zijn met name

Aziatische landen. Door het afschaffen van het melkquotum en doordat een groter percentage van de melk op de wereldmarkt verhandeld wordt zijn de melkprices ook in Australië onder druk komen te staan. Door de goede mogelijkheden voor de afzet van melk is er in het verleden voor melkveehouders geen aanleiding geweest om een coöperatie op te richten voor de afzet van hun melk. Om minder afhankelijk te zijn van grote multinationals en om een hogere prijs voor hun melk te krijgen wordt nu in West-Australië een coöperatie opgericht. Bij het opzetten hiervan is gebruik gemaakt van de Nederlandse (!) kennis op het gebied van coöperaties in de melkveehouderij.

Lage kostprijs

Op dit moment is de gemiddelde opbrengstprijs ongeveer 18 eurocent per liter melk. Dit betekent dat kostprijs laag gehouden moet worden. Dit wordt met name bereikt doordat de kosten van de productiefactoren zoals grond en arbeid in vergelijking met Nederland een stuk goedkoper zijn. Bovendien

worden de melkkoeien over het algemeen niet in stallen gehuisvest maar lopen het jaarrond buiten. Alleen voor de melkstal wordt een stal gebouwd, hierdoor zijn uiteraard ook de kosten voor huisvesting een stuk lager dan in Nederland. Doordat geen mengvoeders worden gevoerd maar enkelvoudige krachtvoeders (bijv. gerst en lupinen) kunnen ook de voerkosten laag gehouden worden. Ook door de hoge arbeidsproductiviteit en de lage mechanisatiegraad kan de kostprijs worden gedrukt. De hoge arbeidsproductiviteit kan bijvoorbeeld worden bereikt door het melken in een carrousel melkstal waar de koeien aan de buitenkant worden aangesloten. Op één van de bezochte bedrijven werd zo een capaciteit van 160 melkkoeien per uur bereikt. De grootste winst die de Australische melkveehouders m.b.t. tot de kostprijs boeken is ten aanzien van de vaste kosten. Door innovatief strategisch management kunnen ook Nederlandse melkveehouders hun vaste kosten verlagen. Hierbij kan zeker het één en ander van de Australische collega's worden geleerd.

